

Olyckssystem

Lisa Ekdahl

Har du sett min olyckssystem
Frågar jag min olycksbror
Vi förenas i vår vanmakt,
jag min syster och min bror
Såg du henne springa,
såg du vart håll hon drog
Såg du hennes tårar rinna,
såg du om hon log
Såg du om min oro är befogad käre bror
Tror du att det gått så illa
som jag anar som jag tror

Vi förenas i vår vanmakt över tingens existens
Över dom som ser en syster
eller bror men inte nämns
Sträcka ut en hand
till den som trasslat in sitt nät
Har någon sett min syster
Såg någon om hon grät
Har du sett min olyckssystem
käre vackra olycksbror
Tror du att hon tog en genväg
dit jag anar dit jag tror
Vi förenas i vår vanmakt
i vår vanära och skam
Vi är starka i vår vilja
men når ändå inte fram
Var var jag då jag behövdes
var var jag då hon var svag
Var var jag då hennes livsvilja
tog ledigt för ett tag
Var var jag då hennes gnista
tycktes slockna och dö ut
Var är min olyckssystem
låt det inte vara slut

Nu blir skuggorna så långa
och förändrar vad man ser
snart är mörkret tätt in på oss
då ser vi inte mer
Kom hit min olyckssystem
innan natten faller på
Jag är rädd för jag är rädd om dig,
det måste du förstå
Om världen är ett slagfält
om allting är en strid
Om vi är lätt förvirrade om allting är på glid
Då behöver jag min syster,
jag behöver henne så.
Du får inte ta någon genväg,
nej, du får inte gå.